

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. január

XVI/1. szám

Új polgári évet kezdtünk, új reményekkel vágunk neki az idei feladatainknak. A külső körülmények ugyan nem túl biztatóak, de nekünk biztos kapaszkodónk van, mert életünk Isten tenyerén, az Ő védelmében, kegyelmében nyugszik.

Vajon megköszönjük-e illendően? Életünk folyása kifejezi hálánkat? Szentmiséink látogatottsága, egyes hitéleti megmozdulásaink résztvevőinek a száma nem ezt tükrözi...

Ne legyünk az új évben a szőlőtőről lemetszett, elszáradó és tűzre vetendő venyigék! Keressük a minél szorosabb kapcsolatot az Élető Forrással, Jézussal! Tehát:

Bízzuk

Újra

Életünket

Krisztusra!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy év alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással.

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számunkra, ha szentséget szolgáltatunk ki. Ugyanis rajtuk keresztül különösen is megtapasztalhatjuk Isten kegyelmét és szeretetét.

Ebben az esztendőben 70 keresztelésünk volt, ami 8-cal több, mint tavaly. 82 elsőáldozónk és 13 bér málkozónk volt.

Ünnepélyesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben, 59 beteg és idősebb testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a kórházban és otthonában is.

Szentségi házasságot 9 pár kötött. Ez 7-tel kevesebb, mint tavaly. A jubiléum házasságok szentmiséjén pedig 16 házaspár részesült áldásban.

Érdekességként mondom, hogy kb. 22.500 áldozó volt a két templomban ebben az évben.

Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 94 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám 25-tel kevesebb, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük, hogy rajtuk keresztül még inkább egyesüljünk Vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a közösségünket. Volt hittantábor, családos délután, jubiléum házasok miséje. Megünnepeltük mindkét templom búcsúnapját. Sajnos a vírus sok programunkat törölte, de úgy gondolom, idén is sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközségünk idei zárszámadása ugyanolyan lett, mint az elmúlt évben.

Plébániánknak négy bevételi forrása van:

Egyházi adó: 5.029.816,- Perselybevétel: 4.537.800,-
Stólabevétel: 3.259.000,- Egyéb bevételek: 60.367.871,-
(ebben benne van az 54.260.449 forint felújítási támogatás, illetve az átmenő pénzek is).

2022-ben az alábbi gyűjtések voltak:

Katolikus iskolák: 145.975,- Szentföldi gyűjtés: 111.610,-
Péterfillér gyűjtés: 113.595,- Missziós gyűjtés: 140.935,-
Karitász gyűjtés: 160.575,-

és a Szent Antal persely 20%-a: 20.575,- Ft.

Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmezgye felé.

Így az összes bevételünk 2022-ben: 73.887.752 forint volt.

2022-ban az alábbi kiadásaink voltak:

Fizetések: (plébános, takarító, karnagy, kántor-sekrestyés) 9.868.764,- Ft. Irodafenntartás: (nyomatványok, festékpapírok, postaköltségek) 108.325,- Ft. Közüzemi díjak: (fűtés, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj) 2.362.956,- Ft.

Templomfelújításra: 54.677.265,- Ft. Gyűjtések továbbítása: 693.265,- Ft. Egyéb kiadások: (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés) 5.992.399,- Ft.

Összes kiadás: 73.702.974,- forint.

Így a mérleg a következőképpen alakult:

Bevétel:

Előző évi maradvány:	3.923.963,- Ft.
2022-es év bevételei:	73.887.752,- Ft.
Összesen:	77.811.715,- Ft.

Kiadás:

2022-es év kiadásai:	73.702.974,- Ft.
2022. évvégi maradvány:	4.108.741,- Ft.
Összesen:	77.811.715,- Ft.

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Radnics Zoltán atyának, Szabó Andor atyának, Frankó Tamás atyának a rendszeres kíséretéért. Köszönöm Lesták Zoltánnak a diakónusi szolgálatot, amellyel segíti a plébános munkáját.

Köszönöm a Képviselő Testület egész éves munkáját, különösen is az elnököknek, Nyitrai Lászlónak és Hengáné Gogola Gabriellának. Köszönöm a plébániagondnoknak, Gál Gyulának és a tiszteletbeli templomatyának, Erdős Péternek a munkáját.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban: Ilonka néni, Anci néni, Erzs néni, Izing Misine, Gyurácz Lacinak, Mátrai Gabiának és Vjatrák Annának.

Köszönöm a takarító csoportok tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a Rózsafüzér társulat és a nyugdíjas közösség imádságát. Köszönöm a karitász munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak.

Köszönöm a felnőtt énekkarok és az ifjúsági kórus énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatók és a ministránsok egész éves segítségét.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodai feladatokban segítenek nekem, különösen is Editnek, aki az anyakönyveket intézi. Köszönöm Tündének a könyvelésben nyújtott segítségét. Köszönöm a családközösségünknek, az ételkészítőknek, a beteglátogatóknak is a segítségét.

Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorosán.

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna, Szent Péter és Szent Pál pedig könyörögjön értünk. Ámen.

László atya

Adventi este a Senior imaklubban

Az előző írásomból talán már kiderült, hogy imaklubunk havi összejöveteleinek van egy állandó forgatókönyve. Közös imával, énekkel kezdjük. A végén pedig újra együtt mondunk egy áldást, köszönetképpen az előadónak. Majd énekelünk és jön a kötetlen beszélgetés, finom falatokkal.

Most a Mikulás is meglátogatott bennünket, hiszen december 5-én találkoztunk. No, nem az igazi, de a székünkön rejtett csoki mikulás kedves meglepetés volt. Hogy mi volt közte? Veronika és Ágnes nővérek adventre hangolója.

„Elhervadunk mindnyájan, mint a falevél, bűneink elsodornak bennünket, mint a szél.” - idézte Izaiás próféta szavait Veronika nővér és egy száraz falevelet kaptunk a kezünkbe, amely bűneinket szimbolizálta. Bűneink elsodornak Istentől.

Olyanná válunk, mint az élettelen levél, nem szeretnénk élettelennek lenni, nem szeretnénk együtt élni a bűneinkkel. Földre helyeztünk fekete kendőre tettük az elszáradt faleveleket, bűneinket, mert szakítani akarunk azokkal.

Veronika nővér lekapsolta a villanyt. A nagy sötétség rosszul érint bennünket, ilyen a bűnnek az éjszakája. A választott nép várakozása is ilyen lehetett. A sötétséget a fény tudja eltüntetni. Veronika nővér meggyújtott egy gyertyát, a fekete kendőtől távol lévő aranyszínű selyemre helyezte és folytatta: a mi életünkben Jézus a fény, Ő a világosság, aki karácsonykor megszületik, hogy a bűneink nagy sötétségét eloszlassa. Ekkor a bölcsőben lévő kis Jézus is rákerül az anyagra. Teljes világosság lett a teremben.

Majd János evangéliumából idézett: „Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit. Mi az az út, ami eljuttathatja Jézust a szívünkbe?”

Az **első a bűnbánat**, őszinte kapcsolat Istennel – volt a válasz. Lila kendő került az arany kendő mellé, közelítve a feketéhez. Rembrandt: Tékozló fiú festményének másolata került rá és története szolgált például. Merjük kimondani azt, ami Isten és közénk állhat. Ezek a bűneink, amelyek nagyon megmérgezik kapcsolatunkat Istennel: irigység, kishitűség, féltékenység, bizalmatlanság, megszólás, harag elégedetlenség.

Csendben gondolkodtunk azon, hogy a kendőre letett bűnök közül mi az, amit legjobban szégyellünk, amely mint egy fal, nem enged Istennel közel. Kosárban lévő kövekből egyet ennek a bűnnek a jelképeként a kendőre helyeztünk. Nekünk ott van a szentgyónás, amelyben Isten megbocsájt. Minél tisztább a szívünk, annál közelebb kerülünk Istennel.

Piros selyemkendő került a földre a gyertyával együtt. A kimondott szó hatalmát, amely lehet építő és romboló is, két mai történettel bizonyította Ágnes nővér. Elhelyezte a Szentírást a piros kendőn. Isten szava teremtő, csak épít, a **Szentíráson** keresztül szól hozzánk.

Isten szeretetének üzenete a Szentírásból nekünk szóló üzenet. Ágnes nővér felolvasta az összegyűjtött szentírási idézeteket, amelyet kézbe kaptunk. Ebből kiválasztottuk és felolvastuk azt, ami minket megérintett. Nem titok, én ezt az üzenetet tartottam közelállónak: „Atyád vagyok, aki minden nyomorúságodban megvigasztal.” (2Kor 1,3-4)

A piros kendő folytatásaként sárga selyemkendő került a padlóra. Egyre közelebb kerülünk Istennel, egyre jobban megismerjük.

Istennek hatalmas vágya, hogy találkozzon velünk. Fejtegette ki Veronika nővér, majd 3 mécses gyújtott. Istennel meg akarom-e osztani a vágyaimat. Főbb vágyaink: ne féljete, bízzak, tudjak megbocsájtani, tudjak szeretni, szeressenek, elfogadjanak, megértsenek, elengedjem, feliratú lapok kerültek a sárga selyemkendőre. Rövid csend után azt a feladatot kaptuk, hogy osszuk meg Istennel a vágyainkat. „Köszönöm Istenem, hogy velünk vagy és Te fény vagy az életemben.”- zárta Veronika nővér.

Ezután a földre a kendők folytatásaként barna színű, rajta egy csurig tele szakajtó került. Istennel való kapcsolatunknak vannak nehézségei. A szakajtóban vannak a nekünk fontos dolgok, amivel a szívünk tele van, így nincs helye Istennel. Veronika nővér egyenként kiürítette **fontosságaink szakajtóját**: telefon, rádió, szerszám, csekkek, főzőkanál, egészségünk, olvasgatás, félek valamitől, tisztaságmánia, ragaszkodom, építkezem, fontos a pénz, nassolás, itóka, játszom, én vagyok a kulcsember.

Nem tudjuk az Isten szeretetét befogadni, ha sosincs időnk. Ágnes nővér színes fonalakkal kapcsolatos történetet mondott el. Ez azt bizonyította, ha el tudunk engedni dolgokat, akkor van esély arra, hogy megoldódjanak. Páronként megbeszéltük, hogy mi van a szívünkben, amely talán nem engedi Isten szeretetét befogadni. Amikor kiürült a szívünk készek vagyunk arra, hogy észre vegyünk a másikat.

Ágnes nővér Máté evangéliumát idézve felhívta a figyelmünket arra, hogy vegyünk észre ki az, aki éhes, ki az, aki hontalan, ki az, akivel nekünk dolgunk van. Ki az, aki rám szorul, észreveszem-e, akár egy mosoly is segíthet.

Ha **bármit szeretettel teszünk a másikért**, kilépünk a magunk önző világából, Jézust fogadjuk magunkba. Ha valakit segítünk, Jézust követjük. Jézus nem azért jött a világra, hogy magán segítsen. Kék kendő kerül a földre Jézus képével. Ágnes nővér megosztotta velünk Szent Ferenc történetét, aki a leprás képében Jézussal találkozott.

Van-e nekünk is leprásunk, aki felé nem szívesen közeledünk?

Hajlandóak vagyunk lépni felé egyet?

Adventi feladat: tegyünk érte valamit, imádkozzunk érte, ezért a valakiért mondjunk a csendben egy áldást.

A fekete kendőt a falevelekkel, fehér kendővel letakarta Veronika nővér és így fogalmazott: a gyertya fénye, Jézus, eléri a mi sötétségünket, szárazságunkat, erőt tud adni az Ő szeretete. Ez a kendő befedi a mi bűneinket.

Készítsük neki az utat adventben, **Ő is jön, mi is mehetünk feléje: a bűnbánatban, a Szentíráásban, az imádságban, ha a szívünket ki tudjuk üríteni és egymás felé tudunk fordulni, egyre jobban megnyílik a szívünk az ő világossága felé.**

Feladatot is kaptunk. Egy papírból kivágott lányomot, amelynek egyik felére egy-egy kis rövid szót írjunk fel, amivel közeledünk Jézus felé. Akkor kerüljön fel, amikor meg is tesszük közeledésünket. A másik felén pedig fogalmazzuk meg az Úr közeledését felénk. Az advent legyen ütéptetés, az Úr karácsonykor legyen egészen a szívünkben.

Veronika nővér egy énekkel fejezte be az estet:

*A fényem Jézus Te vagy, ó jöjj és ragyogd be az éjemet!
Ó, jöjj, ó, jöjj, és ragyogd be az éjemet!
Ó, jöjj, ó, jöjj és ragyogd be az éjemet!*

Pazsiczky Mariann

Szállást keres a Szent Család

Senior imaklubunk idén is igyekezett szállást adni a Szent Családnak. Lelkesedésünk az elején nagyobb volt, mint ahányan végül is be tudtunk kapcsolódni. A váratlanul, hirtelen jövő betegségek erősebbnek bizonyultak, mint a szándék.

Mi négyen Editékhez mentünk. Eddig még nem voltunk náluk. A címet elfelejtettük, így valódi kereséssé lett az út, hol is találunk a szállásadókra? Aztán a modern technika, meg a házigazda biztos helyre vezetett. Apró, szolid, kedves karácsony-váró fények kísérték be a házba.

A szeretetteljes fogadás, a találkozás öröme megalapozta a hangulatot, meghitté tette. Lelkesen imádkoztunk, énekelünk a Szent Család asztalra tett, gyertyákkal körbevett képe előtt, szinte már az ajtó előtt lépegett a karácsony.

Hosszasan beszélgettünk, kóstolgattuk a finom süteményeket, italokat, és most is megállapítottuk - mint már oly sokszor - hogy mennyire szükségünk van az ilyen összejövetelekre, megállásokra, ahol az ünnepre készülés (sokszor túlzott) pörgéséből kilépünk, s rájövünk, hogy ezalatt az órácska alatt igazán az ünnepre készültünk. Szállást talált a Szent Család.

2023. január 2-án örömmel vártuk vendégünket, Radnics Zoltán atyát, akit a templomból már jól ismerünk, de **Senior imaklubunkban** csak most járt először.

Amíg gyülekeztünk, vártuk a kezdést, jó hangulatban köszöntöttük egymást, áldást, békét, egészséget kívántunk az új évre, meg azt, hogy közösségünk még sokáig találkozhasson, imádkozhasson együtt. Jó kedvünket még az is fokozta, mikor egyik társunk megjegyezte: „Nagyon szeretem Zoltán atya prédikációit, tartalmasak és rövidek, de nehogy most is öt perc alatt befejezze előadását!”

Ezúttal ennél sokkal hosszabban ismertette az egyházi iskolák helyzetét, rendjéről, a piaristákról is részletesen beszélt. Szívesen szólt az iskolákban, a tanításban megélt sok-sok tapasztalatáról, hangsúlyozva a humor, az őszinteség óriási erejét.

Szeretettel említette rendtársait, állomáshelyeit, tanítványait. Természetesen előkerültek a nehézségek is, amelyek az egyházi iskolákban is jelen vannak. A szerzetesek számának fogyása, az atyák kiöregedése, a gyerekanyag megváltozása és csökkenése, vagy a nagyon jól induló gödi piarista szakiskola bezárása... mind meglevő gondok.

A több mint egy órás előadás tartalmas, érdekes volt, amiből a meglevő nehézségek ellenére is végig az optimizmus, a derű sugárzott, gyakran megcsillantva a humort, a bölcsék esernyőjét is.

NY. M.

A Jóisten szolgálja a legszebb dolog

Közel 6 éve ministrálok a Szent Anna templomban. Azért döntöttem úgy, hogy belekukkantok a mise közbeni szolgálatba, mert érdekesnek tűnt, és addig sem kellett a padban ülni, és apukám is buzdított, hogy kezdjek el ministrálni.

Nemrég hoztam létre a ministráns próbákat (minden hónap második vasárnapján a 9 órai szentmise után) azért, hogy aki először szeretne ministrálni, az ne élesben kezdjen, hanem egy próba keretében, illetve azért is, hogy a rutintalanabbak is gyakorolhassanak.

Mi, ministránsok nem tudjuk, hogy miért nem jönnek többen segíteni. Talán azért, nehogy elrontsanak valamit, és az kellemetlen lenne. Ettől nem kell félni, mert az elején úgy is megkérdezzük, hogy ministráltál-e már, vagy, szeretnél-e feladatot, vagy csak nézed ahogy a többiek csinálják.

Ajánlom mindazoknak, akik először szeretnének ministrálni, vegyenek részt a próbákon, vagy ha mégsem, akkor olyankor jöjjenek erre a szép szolgálatra, amikor nem csak ők vannak egyedül az oltárnál.

Emlékszem, amikor egy társammal és László atyával beszélgettünk, László atya azt mondta, hogy „A Jóistent szolgálja a legszebb dolog”. Buzdítok minden fiatait, hogy bátran jöjjen, nem lesz egyedül, és garantálni tudom, hogy egy jó kis csapatban lesz része.

Szalma Örs

Postaládánkba érkezett...

Családok közösségünk szerintem nagyon jó évet zárt. Minden hónapban találkoztunk (általában), együtt nyaraltunk, és az évünket egy közös ünnepléssel zártuk. Ami engem illet, nagyon élvezem az ilyen összejöveteleket. Sokat beszélünk, viccelődünk, és ha kell, komoly tanácsokkal látjuk el egymást.

Tehát már szinte egy nagy család vagyunk. Mindenki nagyon jól ismeri a másikat, mindenki ismeri a többi család életének egy-egy részét. Ezen alapszik az önzetlen segítség, hiszen ha nem ismerünk valakit, hogy bízunk benne, hogy kérjünk tanácsot, vagy hogyan adjunk neki válaszokat a kérdéseire?

Remélem a most következő évünk is hasonlóan remek lesz, és most is kérhetjük egymás segítségét, vagy segíthetünk.

Roczó Borisz 5. oszt.

Örvendetes, hogy a családok valóban együtt, a gyermekekkel együtt alkotják ezt a kis közösséget, és hogy a gyerekek így látják egymást: szüleiket, önmagukat! (Szerk.)

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Kálvária kápolna

Bizonyára minden érdeklődő észrevette, hogy elindult a Kálvária kápolna felújítása. Nagy karácsonyi ajándékot kaptam, segítőimmel, minden támogatómmal együtt: nem dőlt le a torony, az utolsó pillanatban sikerült lebontani!

Ahogy az előzetes tájékoztatásból megtudtam, ideiglenesen tető készül – immár nagyjából meg is van – hogy ez alatt elkezdődhessenek a további munkálatok.

Először is ki kell szarítani az átázott falazatot, felül véglegesen/stabilan összefogni az épületet a továbbnyílás megakadályozására. Ahogy a torony ledőlését a kikötésünk megakadályozta, a pánolásunk fenn marad a végleges stabilizálás kialakításáig...

Az érdemi építkezés a tavasz folyamán indul majd. A sáros úton elég nehéz a közlekedés, a megközelítés, az anyagok helyszínre szállítása. A száradás/szárítás is hosszabb időt vesz igénybe.

Ami kitűzött célom volt, azt elértem a segítségemre sietőkkel közösen: sikerült ezt az épületet az enyészettől megmenteni.

Különösen is megköszönöm városunk polgármesterének, hogy a költségvetésből 15 millió forinttal támogatta a kápolna megmentését! E nélkül nem tartanánk itt!

Úgy értesültem, hogy a jelen költségvetés és terv csak az épület stabilizálására, külső felújítására, vízvezetésre terjed ki. De újabb „mozgalom” bontakozik a kápolna belső felújítására is. Ez művészettörténeti, restaurátori, építészeti feladatkör, amihez én nem tudok érdemben hozzászólni.

Nagyon szép lenne, ha ezt is sikerülne megvalósítani, ehhez megint sok embert, kapcsolatot kell majd megmozgatni, beindítani.

A nyilvánosság, a „köztudatba emelés” nagy segítség lehet ehhez. E téren Prokopp Mária professzor asszony, Galántai Zsófia restaurátor, és Zsembery Ákos építész (a felújítás tervezője) máris bevetették magukat.

Magam részéről „átteszem a működési területemet a kálváriára”, hiszen a stációk is gyalázatos állapotban vannak. Első lépés a tulajdonviszonyok rendezése, hisz egy 1895-ben bejegyzett – nem létező alapítvány a jelenlegi tulajdonos. Van itt teendő bőven – és nemcsak nekem...

Nekünk, híveknek pedig marad a hálaadás és az ima folytatása, amit elsővasárnapokon továbbra is végzünk.

„Kérjetelek és kaptok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek...” Ezzel a bizalommal követjük a felújítás fejleményeit, és imádkozunk az új évben is! Tegyük ezt minél többen...

Legközelebb február 5-én 15 órakor találkozunk e célból a kálvárián.

Nyitrai László

Imádkozom, legyek vidám!

- a januári imaóránk gondolataiból

„Örüljetelek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljetelek. A ti jószágotok legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel! Semmiért se aggódjatok, hanem az imádság és könyörgés alkalmával mindenkor hálaadással vigyék a kéréseiteket az Isten elé; és az Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban!” (Fil 4,4-7)

Sokszor hallottuk, olvastuk Szent Pál filippieknek írt buzdítását. Az evangélium szó maga is örömhírt jelent. Mikor erre az imaórára készültem, rákerestem az öröm szóra a Biblia elektronikus változatában – 477 találatot adott ki. Miért is ilyen fontos ez a fogalom a Bibliában, az életünkben?

Bizony, mindnyájan tapasztaljuk, mindennapi életünk tele van olyan történésekkel, fordulatokkal, helyzetekkel, találkozásokkal, melyek első megközelítésben, emberi szempontjainkból nézve inkább elszomorítóak, mintsem hogy örömet okoznának.

A Szentírás – mind az Ószövetség, különösen is az Újszövetség – mégis, még az említett, földi értelemben vett elszomorító dolgokat felemlítve is az örömről beszél. Gondoljunk csak a hegyi beszéd nyolc boldogságára.

És itt meg is találhatjuk a megfejtést: az örömmel, a boldogsággal, a belső békével valami mélyebb értelmezéséről van szó, ami túlmutat a felületi érzéseken, hangulatokon...

Uram, Te öltözteted lelkünket a Te kimondhatatlan világlágosságodba. A hitnek, a reménységnek, a szeretetnek, az

örömmel, a békével, a jó szándéknak, a jószágnak, a világossággal és az élet minden áldásának és kifejezhetetlen biztonságának köntösébe. Mert amint Te magad vagy a szeretet, az öröm, a béke, a jószág, legyen ilyen a Te akaratodból az új ember is a Te kegyelmed által! Amen.

A következő, 30. plébániai füzetben lesz olvasható az imaóra teljes szövege, ill. meghallgatható plébániánk honlapján is. (Szerk.)

Röviden...

- December 27-én újra megtarthattuk a plébániai előszilveszterünket. Igaz, a szervezésben most nem jeleskedtünk, sok aktív, segítő testvérünk nem értesült időben, így nem is voltunk olyan sokan, mint a covid előtti időkben... Rövid színpolitiként énekarunk dalárdaként mutatkozott be néhány nótából álló csokorral, amit Nagyvári Lajos – énekarunk tagja – harmonikával kísért.

- Farsangi időben vagyunk, elkezdődött a házszenelések ideje. Jó alkalom ez családjaink számára, hogy egy kicsit közelebről megismerjék lelkipásztorainkat, esetleg „kényesebb” kérdéseinkre is választ kaphatunk egy kötetlen beszélgetésben. Élünk a lehetőséggel, otthonainknak, benne magunknak is hasznos az áldás...

- Újra készítettünk éves tervet, talán az idén már nem ront bele semmilyen külső nehézség, és meg tudjuk tartani minden programunkat! Ezúton is szeretettel ajánljuk híveink figyelmébe, hívjuk és várjuk a Testvéreket ezekre. Az aktuális hirdetésekben tájékoztatást adunk a közeliokról, ill. a pontosított verzió felkerül a honlapunkra is.

- Az idén már a testületi üléseinket is rendszeresen megtartjuk, hiszen sok közös ügy van, amit meg kell beszélnünk, egyeztetnünk, terveznünk, szerveznünk. Többek közt alapítványunkkal is elkezdtünk érdemben foglalkozni, a következő számban már aktuális fejleményekről is beszámolhatunk majd.

- Az éves két szentségimádási nap egyike január 25-e, 16-18 óráig lehetünk a kerektemplomban a Szentségi Jézus jelenlétében. Mostanában sajnálatosan lecsökkent a „szentségimádási igény” testvéreink körében...

- Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszebati Mária tiszteleti imádságunkra (febr. 4. 17 óra, Kerektemplom), és az elsővasárnapi keresztutunkra, a kálváriára (febr. 5. 15 óra).

Anyakönyvi adatok

Keresztelték: Sárközi László

Elhunytak: Pusztai József	77 éves
Balázi Miklósné, Szorgalmas Enikő Ilona	63 éves
Wagensommer János	89 éves
Schippert Ferencné, Tóth Zsuzsanna	90 éves
Ecsedi Ernőné, Havas Ágnes	82 éves
Csekő Lajosné, Kelemen Piroska	82 éves

Felelős kiadó:	Pokryva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László testületi alelnök
Tördelő szerkesztő:	Németh Tünde Márta
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta:	Somfainé Bernike, Dr. Bátorfi Dénesné
Szorosítottás:	Spori Print Vincze Nyomda